

Eritrea

Hovedstad: Asmara

Indbyggertal: 5.187.948

Etniske grupper: Tigrinya 55%, tigre 30%, saho 4%, kunama 2%, rashaida 2%, bilen 2%, andre 5%

Sprog: Tigrinya (officielt), arabisk (officielt), engelsk (officielt), tigre, kunama, afar, andre kushitske sprog

Religion: Muslimer, koptere, romersk-katolske, protestanter

Styreform: Overgangsregering

Tal fra 2020

Mødet med en eritreer

Den eritreiske kultur er påvirket af jødisk kultur, og værdier som gæstfrihed, respekt for de ældre, hjælpsomhed og deling af hvad man har er meget vigtige i eritreisk kultur. Eritreisk kultur har et tydeligt heiraki, hvor mændene er over deres koner og andre kvinder, og ældre er overlegne over yngre. I mødet med folk er dette heiraki godt at huske, da respekt for de ældre er meget vigtig.

Herudover betyder det også meget for eritreere at kende andres navne. Der er flere måder for eritreere at hilse afhængigt af deres forhold til personen. Et håndtryk er en formel hilsen for at byde velkommen og introducere sig selv. Kys på kinden bruges også til at byde folk velkommen og udtrykke en accept. Hvis eritreere til gengæld hilser på tætte venner, krammer de. I mødet med nye folk er det vigtigt for eritreere, at folk føler sig velkomne. Derfor er det også meget normalt at invitere nye folk hjem til mad og sørge for, at de har det godt. Når man er blevet inviteret til at komme og spise mad, er det godt at vide, at det at efterlade mad på tallerkenen for eritreerne er et udtryk for, at man er blevet mæt; ellers vil man blive ved med at få serveret mere og mere mad. Det er også meget normalt at blive inviteret hjem til en kaffeceremoni, som maksimalt vil vare en time, for det er mere et udtryk for respekt end for hygge.

Eritreisk kultur er på mange måder meget forskellig fra dansk kultur. Først og fremmest er opfattelsen af tid meget forskellig. I Eritrea er det ikke vigtigt at møde op på et bestemt tidspunkt, og det er ikke et problem at skulle vente på andre eller komme for sent.

Øjenkontakt er for eritreere et udtryk for at være uhøflig, så øjenkontakt er noget eritreere undgår, og de fleste eritreere snakker lavt og er generte, mens øjenkontakt for danskere er et udtryk for ærlighed og det at være selvsikker.

En anden væsentlig forskel på dansk og eritreisk kultur er, at eritreere prioriterer kollektivismen langt over individualisme, mens det ofte er omvendt for danskere. Herudover har eritreere et meget andet forhold til bøger, end danskere har. For danskere er det en måde at blive underholdt på og en måde at få mere viden på, mens det for eritreere slet ikke er en vigtig prioritering. På den anden side er det at hjælpe andre, høflighed og sociale fejring noget Eritrea og Danmark har tilfælles.

Kønsroller og familieliv

Inden for eritreisk kultur er der meget forskellige forventninger til, hvordan mænd og kvinder opfører sig både offentligt og privat. I kirken, både til gudstjenester og andre arrangementer såsom bryllup, er der en kønsopdeling, hvor kvinder sidder i den ene side af kirken og mænd i den anden, og det er helt generelt for de fleste arrangementer i den eritreiske kultur, at mænd og kvinder holder sig hver for sig. Herudover forventes det også, at kvinder forholder sig i ro og stilhed, når det kommer til møder i kirken eller andre offentlige steder; her er det kun mændene, der har noget at sige.

I hjemmet er der også meget opdeltede kønsroller. Mændene skal arbejde og tjene penge til mad, mens de fleste kvinder er hjemmegående og passer hus, mad, rengøring og børn. Et ægteskab er for eritreere den største og bedste fejring, og for kvinder er det anset som værende en velsignelse at få et ægteskab. Det forventes af et ægteskab, at der kommer børn. Hvis ikke det sker, kan andre familiemedlemmer finde på at blande sig. Børn bliver inden for eritreisk kultur opfattet som en familiens bro. Drengene bør se op til deres far og opfordres til at hjælpe med det fysisk hårde arbejde som markarbejde og at grave og bære. Pigerne bør se op til deres mor og gøre, som hun gør, hjælpe til med opvask, tøjvask, madlavning, rengøring osv. Det er vigtigt for eritreere, at børn opdrages til at opføre sig ordentligt, høfligt og respektere deres familie. Opfører børn sig ikke ordentligt, kan straffen være hård. Når det handler om familieproblemer eller andre alvorlige ting, er det ikke noget, børn bør blande sig i, og børns meninger er generelt ikke vægtet højt.

Venskab

Et eritreisk venskab er baseret på loyalitet, da en ven for eritreere er anset som værende et familiemedlem. Det betyder, at for de fleste eritreere er det ikke vigtigt, hvor meget tid man bruger med hinanden, men at man er der for hinanden, når der er brug for det. En måde, mange eritreere mødes på, er til noget mad eller en kop kaffe. Hvis man tager ud og drikker en kop kaffe, så er det forventet, at den person, der har inviteret på kaffe, betaler for kaffen. Herudover er det også forventet, at mænd betaler for kvinder.

Religion og traditioner

Ortodokse kristne, en blanding af jødedom og kristendom, er den største religion i Eritrea, men der er ni forskellige befolkningsgrupper, delt ind efter område og trosretning. Generelt er religion noget, der fylder meget for eritreere i alt, hvad de er, og alt, hvad de gør. Men det er kun tilladt at komme i de statsanerkendte kirker. Regeringen har al magten i Eritrea, og folket følger, hvad regeringen siger, for det er deres eneste mulighed; det er for usikkert ikke at følge regeringen.

For ortodokse er symboler og ikoner meget vigtige. For dem er det ikke bare billeder, men det bliver opfattet som genskin af det guddommelige og vinduer til himlen, så meget af den personlige tro bygger på at kunne ære symboler og ikoner.

En af de vigtigste traditioner i eritreisk kultur er begravelser. Familie og bekendte kommer langvejs fra for at deltage i begravelser. Selv hvis man har været uvenner eller hadet hinanden for en tid,

møder man op til begravelser for at ære den afdøde. Ved dødsfald sørger familien i 30 dage, og på den 40. dag efter dødsfaldet er der en ceremoni kaldet "tezkar", hvor kirkens præster kommer for at frigøre den afdøde fra sin krop, samt for at mindes den afdøde og hans gerninger.